

164

USTAWA

z dnia 6 marca 1997 r.

o zrekompensovaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa sposób zrekompensovania:

- 1) niepodwyższania wynagrodzeń i uposażeń w sferze budżetowej z powodu niestosowania, w okresie od dnia 1 lipca 1991 r. do dnia 28 czerwca 1992 r., przepisów w zakresie kształtowania środków na wynagrodzenia i uposażenia w tej sferze,
- 2) utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Art. 2. Zrekompensovanie, o którym mowa w art. 1, następuje wyłącznie przez nieodpłatne nabycie przez osoby uprawnione świadectw rekompensacyjnych na zasadach i w trybie określonych w ustawie.**Art. 3.** Osobami uprawnionymi do nieodpłatnego nabycia świadectw rekompensacyjnych, zwanymi dalej „uprawnionymi”, są:

- 1) osoby, których dotyczy art. 24 ustawy budżetowej na rok 1992 z dnia 5 czerwca 1992 r. (Dz. U. Nr 50, poz. 229 i Nr 88, poz. 443):
 - a) pracownicy zatrudnieni w państwowych jednostkach sfery budżetowej w okresie od dnia 1 lipca 1991 r. do dnia 31 grudnia 1991 r. i w okresie od dnia 1 stycznia 1992 r. do dnia 28 czerwca 1992 r.,
 - b) żołnierze, funkcjonariusze Policji, Służby Więziennej, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej i Państwowej Straży Pożarnej, którzy pełnili służbę w okresie od dnia 1 lipca 1991 r. do dnia 31 grudnia 1991 r. i w okresie od dnia 1 stycznia 1992 r. do dnia 28 czerwca 1992 r.,
 - c) osoby, które w okresie od dnia 1 lipca 1991 r. do dnia 31 grudnia 1991 r. i w okresie od dnia 1 stycznia 1992 r. do dnia 28 czerwca 1992 r. zajmowały stanowiska sędziów, prokuratorów oraz kierownicze stanowiska państwowe,
- 2) osoby będące przed dniem 15 listopada 1991 r. emerytami i rencistami uprawnionymi do wzrostów lub dodatków z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na podstawie przepisów wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1993 r. Nr 127, poz. 583 i Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 84, poz. 385, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 95, poz. 473 i Nr 138, poz. 681 oraz z 1996 r. Nr 87, poz. 395, Nr 100, poz. 461, Nr 136, poz. 636 i Nr 147,

poz. 687), które utraciły prawo do wzrostów lub dodatków lub którym nie ustalono emerytury lub renty na podstawie:

- a) art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw,
- b) art. 10a ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1995 r. Nr 30, poz. 154) lub
- c) art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1994 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 84, poz. 385).

Art. 4. Uprawnionemu przysługują świadectwa rekompensacyjne o łącznej wartości nominalnej równej należności ustalonej zgodnie z załącznikiem do ustawy.**Art. 5. 1.** Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty osobom, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a) i c), do wynagrodzenia, uposażenia lub dochodu, stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty, uzyskanego w okresie od dnia 1 lipca 1991 r. do dnia 28 czerwca 1992 r., dolicza się wartość należnych świadectw rekompensacyjnych, ustaloną zgodnie z załącznikiem do ustawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do osób, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. b), jeżeli osoby te złożyły wnioski o emeryturę lub rentę na podstawie przepisów ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

3. Wliczenia do podstawy wymiaru emerytury lub renty wartości świadectw rekompensacyjnych dokonują organy rentowe na wniosek osób uprawnionych. Jeżeli wniosek zostanie zgłoszony do dnia 31 grudnia 1997 r., emerytury i renty, podwyższone w wyniku doliczenia wartości świadectw rekompensacyjnych do podstawy wymiaru, wypłaca się od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 6. Prawo nieodpłatnego nabycia świadectw rekompensacyjnych jest niezbywalne.**Art. 7.** Prawo nieodpłatnego nabycia świadectw rekompensacyjnych nie przysługuje osobom, których roszczenia z tytułów określonych w art. 1 zostały zaspokojone lub rozpoczęto je zaspokajać przed dniem wejścia w życie ustawy.**Art. 8.** Prawo nieodpłatnego nabycia świadectw rekompensacyjnych stanowi zaspokojenie wszelkich roszczeń z tytułów określonych w art. 1.

Rozdział 2

Świadcstwo rekompensacyjne

Art. 9. 1. Świadcstwo rekompensacyjne jest skarbowym papierem wartościowym na okaziciela.

2. Wartość nominalna świadcstwa rekompensacyjnego wynosi 1 złoty.

3. Świadcstwa rekompensacyjne emituje Skarb Państwa, za który działa Minister Skarbu Państwa.

4. Minister Skarbu Państwa, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, na podstawie otrzymanych spisów uprawnionych, określa, w drodze rozporządzenia, wielkość emisji świadcstw rekompensacyjnych.

Art. 10. 1. Świadcstwa rekompensacyjne dopuszczone są, z mocy prawa, do publicznego obrotu papierami wartościowymi.

2. Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie SA, na wniosek emitenta, dopuści świadcstwa rekompensacyjne do obrotu giełdowego.

Art. 11. Przeniesienie własności świadcstwa rekompensacyjnego jest wolne od opłaty skarbowej.

Art. 12. 1. Za świadcstwa rekompensacyjne mogą być nabywane:

- 1) należące do Skarbu Państwa akcje spółek, przeznaczone do zbywania za świadcstwa,
- 2) przedsiębiorstwa zbywane przez Skarb Państwa,
- 3) nieruchomości wchodzące w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, przejęte do tego Zasobu z Państwowego Funduszu Ziemi, zbywane przez Agencję Własności Rolnej Skarbu Państwa.

2. Świadcstwo rekompensacyjne może zostać użyte do zwolnienia się osoby będącej właścicielem takiego świadcstwa z zobowiązań wobec Skarbu Państwa, wynikających z przejściowego wykupienia należności banków z tytułu odsetek od kredytów mieszkaniowych.

3. Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa może użyć świadcstw rekompensacyjnych do zwolnienia się z przejętych przez Agencję i nie zaspokojonych, do dnia wejścia w życie ustawy, zobowiązań zlikwidowanych państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne wraz z odsetkami.

Art. 13. 1. Nie można odmówić przyjęcia zapłaty świadcstwem rekompensacyjnym za mienie, o którym mowa w art. 12 ust. 1. Jeżeli wartość nabywanego mienia jest wyższa niż wartość świadcstw, którymi dokonuje się zapłaty, nabywca uiszcza równowartość różnicy w formie określonej w przepisach o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych albo o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

2. Nie można odmówić przyjęcia świadcstwa rekompensacyjnego jako świadczenia z tytułów, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 3. Jeżeli wysokość zobowiązania przekracza wartość świadcstw rekompensacyjnych, którymi dokonuje się świadczenia, zwolnienie nabywcy z zobowiązania następuje w części odpowiadającej wartości świadcstw.

Art. 14. 1. Skarb Państwa, Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych, przyjmując świadcstwa rekompensacyjne jako zapłatę lub świadczenie, uwzględniają wartość zwaloryzowaną świadcstwa.

2. Wartość zwaloryzowaną świadcstwa rekompensacyjnego na kolejny kwartał ustala się, mnożąc jego wartość nominalną przez wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych za miniony kwartał w stosunku do IV kwartału 1995 r., zaokrąglając w górę do pełnych groszy.

3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w terminie 15 dni po zakończeniu kwartału, ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wysokość wskaźnika, o którym mowa w ust. 2.

4. Minister Finansów, w terminie 30 dni od zakończenia kwartału, poczynając od kwartału, w którym dokonano emisji świadcstw rekompensacyjnych, ustala wartość zwaloryzowaną świadcstwa rekompensacyjnego na następny kwartał i obwieszcza ją w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 15. 1. W okresie 4 lat od dnia wejścia w życie ustawy łączna wartość akcji przeznaczonych do zbywania za świadcstwa rekompensacyjne powinna być co najmniej równa wartości nominalnej wyemitowanych świadcstw, zwaloryzowanej zgodnie z art. 14.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, listę spółek oraz przedsiębiorstw państwowych, które zostaną przekształcone w spółki, których akcje będą przeznaczone do zbywania za świadcstwa rekompensacyjne, a także określa, jaka część akcji tych spółek będzie przeznaczona do zbywania za świadcstwa.

Art. 16. 1. Świadcstwa rekompensacyjne ulegają umorzeniu z dniem zapisania ich na rachunku papierów wartościowych Skarbu Państwa lub Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z wykonaniem umów oraz czynności, o których mowa w art. 12.

2. Świadcstwa nie umorzone w sposób określony w ust. 1 podlegają umorzeniu, z mocy prawa, z upływem 10 lat od dnia emisji.

Rozdział 3

Dystrybucja świadcstw rekompensacyjnych

Art. 17. 1. Sporządzenie spisów uprawnionych należy do:

- 1) kierowników państwowych jednostek sfery budżetowej,

- 2) kierowników samorządowych jednostek sfery budżetowej, które w okresie od dnia 1 lipca 1991 r. do dnia 31 grudnia 1991 r. oraz od dnia 1 stycznia 1992 r. do dnia 28 czerwca 1992 r. były państwowymi jednostkami sfery budżetowej,
 - 3) kierowników właściwych jednostek organizacyjnych Ministerstw: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Sprawiedliwości — w odniesieniu do żołnierzy i funkcjonariuszy,
 - 4) kierowników organów właściwych w sprawach emerytur i rent,
 - 5) właściwych ministrów lub wojewodów — w odniesieniu do osób, które w okresie, o którym mowa w art. 1, były pracownikami państwowych jednostek sfery budżetowej zlikwidowanych lub przekształconych w jednostki organizacyjne inne niż określone w pkt 1 i 2,
- zwanych dalej „organami sporządzającymi spisy”.

2. W spisie uprawnionych określa się liczbę przysługujących uprawnionemu świadectw rekompensacyjnych, ustaloną jako iloraz należności przysługującej uprawnionemu i wartości nominalnej świadectwa.

3. Organy sporządzające spisy sporządzają je w terminie 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Ministrem Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, zakres danych zawartych w spisach uprawnionych, wzory spisów wykonanych na piśmie i w formie elektronicznej oraz szczegółowy tryb sporządzania i wprowadzania zmian do spisów.

Art. 18. 1. Uprawnionym, którzy są zatrudnieni lub pełnią służbę w jednostkach wymienionych w art. 17 ust. 1 pkt 1—3, jednostki te udostępniają zawarte w spisie informacje dotyczące uprawnionego, w sposób przyjęty w danej jednostce, przez okres 21 dni od dnia sporządzenia spisu.

2. Uprawnionym, innym niż wymienieni w ust. 1, organ sporządzający spis doręcza zawiadomienie o umieszczeniu w spisie wraz z informacją o przysługującej liczbie świadectw rekompensacyjnych.

3. Uprawniony może odpowiednio w terminie 14 dni od zakończenia okresu, o którym mowa w ust. 1, lub od doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, wnieść do właściwego organu sporządzającego spis pisemne lub ustne żądanie sprostowania danych dotyczących uprawnionego lub ustalenia właściwej liczby przysługujących mu świadectw rekompensacyjnych, albo zamieszczenia uprawnionego w spisie.

4. W przypadku nedoręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, uprawniony może, w terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, wnieść do organu sporządzającego spis żądanie zamieszczenia uprawnionego w spisie.

5. Organ sporządzający spis jest obowiązany rozpatrzyć żądanie, o którym mowa w ust. 3 i 4, w terminie 30 dni od dnia jego zgłoszenia. Zawiadomienie o uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia żądania

doręcza się niezwłocznie uprawnionemu wnoszącemu żądanie. W razie nieuwzględnienia żądania, zawiadomienie powinno zawierać również uzasadnienie oraz pouczenie o przysługującym uprawnionemu prawie odwołania.

6. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Ministrem Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory zawiadomień o umieszczeniu w spisie uprawnionych, a także wzory zawiadomień o uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia żądania, o którym mowa w ust. 3 i 4.

Art. 19. 1. W razie nieuwzględnienia żądania, o którym mowa w art. 18 ust. 3 i 4, uprawnionemu przysługuje prawo odwołania w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o odmowie uwzględnienia żądania. Uprawnionemu przysługuje również prawo odwołania w razie nierozpatrzenia żądania w terminie, o którym mowa w art. 18 ust. 5.

2. Odwołanie podlega rozstrzygnięciu na zasadach i w trybie przewidzianych w odrębnych przepisach dotyczących rozstrzygnięcia sporów, odpowiednio w zakresie: wynagrodzeń, uposażeń, emerytur i rent.

Art. 20. 1. Organy sporządzające spisy, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1—3 i 5, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, prześlą spisy oraz informację o toczących się postępowaniach w sprawach dotyczących żądań, o których mowa w art. 18 ust. 3 i 4, oraz odwołań od odmowy ich uwzględnienia, w tym o łącznej liczbie świadectw rekompensacyjnych będących przedmiotem postępowań:

- 1) właściwemu ministrowi — w przypadku państwowych jednostek sfery budżetowej finansowanych z budżetu resortu,
- 2) właściwemu wojewodzie — w przypadku państwowych jednostek sfery budżetowej finansowanych z budżetu wojewody.

2. Właściwi ministrowie i wojewodowie sprawują nadzór nad terminowością sporządzenia spisów, a po otrzymaniu spisów dokonują ich przeglądu oraz wykukowej kontroli prawidłowości ich sporządzenia.

3. Organy sporządzające spisy, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz właściwi ministrowie i wojewodowie, niezwłocznie, po dokonaniu przeglądu i kontroli, o której mowa w ust. 2, prześlą emitentowi świadectw spisy wraz z informacją o toczących się postępowaniach w sprawach dotyczących żądań, o których mowa w art. 18 ust. 3 i 4, oraz odwołań od odmowy ich uwzględnienia, w tym o łącznej liczbie świadectw rekompensacyjnych będących przedmiotem postępowań.

4. Po przekazaniu spisów emitentowi organy sporządzające spisy niezwłocznie przekazują emitentowi lub osobie przez niego wskazanej informacje o zmianach w spisach, wynikających w szczególności z uwzględnienia żądań, o których mowa w art. 18 ust. 3 i 4, oraz odwołań od odmowy ich uwzględnienia.

Art. 21. 1. Emitent świadectw rekompensacyjnych składa je do Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych w formie odcinka zbiorczego, reprezentującego ogół praw ze świadectw, załączając spisy uprawnionych.

2. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych niezwłocznie po otrzymaniu spisów prześle każdemu uprawnionemu informację o możliwości odebrania świadectwa depozytowego oraz możliwych sposobach wykorzystania świadectw.

3. Zadania określone w ust. 2 Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych wykonuje na podstawie umowy zawartej z emitentem świadectw.

Art. 22. Emitent udzieli spółkom prowadzącym działalność maklerską, będącym uczestnikami Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, zamówienia publicznego w trybie przetargu na wykonanie czynności w zakresie:

- 1) wydania uprawnionym imiennych świadectw depozytowych w porozumieniu z Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych,
- 2) przekazania uprawnionym szczegółowych informacji o możliwych sposobach realizacji praw ze świadectw rekompensacyjnych, w tym w szczególności możliwości nabycia za świadectwa mienia, o którym mowa w art. 12 ust. 1,
- 3) prowadzenia rejestrów uprawnionych, którzy złożyli zlecenia zapisu ich uprawnień,
- 4) przenoszenia świadectw rekompensacyjnych z prowadzonych rejestrów na rachunki papierów wartościowych w związku z wprowadzeniem świadectw do obrotu,
- 5) przenoszenia świadectw rekompensacyjnych z prowadzonych rejestrów na rachunki Skarbu Państwa i Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa w związku z nabyciem mienia, o którym mowa w art. 12 ust. 1, lub zwolnieniem się z zobowiązań, o których mowa w art. 12 ust. 2.

Art. 23. Przeniesienia praw ze świadectwa rekompensacyjnego bezpośrednio z rejestru prowadzonego zgodnie z art. 22 pkt 3 może dokonać wyłącznie osoba wskazana w rejestrze jako właściciel świadectwa. Przeniesienie może nastąpić wyłącznie na rzecz podmiotu posiadającego rachunek papierów wartościowych.

Art. 24. W zakresie nie uregulowanym w ustawie stosuje się przepisy o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

Art. 25. Minister Skarbu Państwa, w okresie przewidzianym w ustawie do sporządzania spisów uprawnionych, poda do publicznej wiadomości informację o sposobie zrekomensowania okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent, terminach sporządzenia spisów uprawnionych, organach sporządzających spisy oraz o terminach i sposobie wnoszenia żądań i odwołań w sprawach spisów uprawnionych.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 26. W ustawie z dnia 22 marca 1991 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych (Dz. U. z 1994 r. Nr 58, poz. 239, Nr 71, poz. 313 i Nr 121, poz. 591 oraz z 1996 r. Nr 45, poz. 199, Nr 75, poz. 357, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 105 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Jednostki uczestnictwa mogą być nabywane za świadectwa rekompensacyjne, jeżeli regulamin funduszu tak stanowi.”;

- 2) w art. 112 w § 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z wyjątkiem świadectw rekompensacyjnych, które nie mogą stanowić więcej niż 50% wartości środków funduszu.”

Art. 27. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654 oraz z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 87, poz. 395, Nr 137, poz. 638, Nr 147, poz. 686 i Nr 156, poz. 776) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 w ust. 1 dodaje się pkt 53 w brzmieniu:

„53) wartość świadectw rekompensacyjnych otrzymanych na podstawie przepisów o zrekomensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent.”;

- 2) w art. 52 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) dochody ze sprzedaży świadectw rekompensacyjnych.”

Art. 28. W ustawie z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1993 r. Nr 127, poz. 583 i Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 84, poz. 385, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 95, poz. 473 i Nr 138, poz. 681 oraz z 1996 r. Nr 87, poz. 395, Nr 100, poz. 461, Nr 136, poz. 636 i Nr 147, poz. 687) w art. 7 w ust. 8 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „a także wartość świadectw rekompensacyjnych.”

Art. 29. W ustawie z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202 i z 1994 r. Nr 84, poz. 385) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 8 i 30 oraz art. 33 ust. 3;

- 2) w art. 39 w ust. 4 wyrazy „od zakończenia wydawania powszechnych świadectw udziałowych” zastępuje się wyrazami „od zakończenia prywatyzacji narodowych funduszy inwestycyjnych”.

Art. 30. W ustawie z dnia 30 czerwca 1994 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 84, poz. 385) skreśla się art. 5.

Rozdział 5

uprawnionych z tytułów określonych w art. 1, a wszczęte postępowania sądowe umarza się.

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 31. Poczynając od dnia wejścia w życie ustawy, z zastrzeżeniem art. 19, nie wszczyna się postępowań sądowych i egzekucyjnych w sprawach roszczeń osób

Art. 32. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

Załącznik do ustawy z dnia 6 marca 1997 r.
(poz. 164)

1. Wysokość należności dla osób, o których mowa w art. 3 pkt 1.

Wyszczególnienie	Należności w zł za przepracowanie w pełnym wymiarze czasu pracy ¹⁾					
	jednego pełnego miesiąca	dwóch pełnych miesięcy	trzech pełnych miesięcy	czterech pełnych miesięcy	pięciu pełnych miesięcy	sześciu pełnych miesięcy
1) okres od 1 lipca do 31 grudnia 1991 r.	150	300	450	600	750	900
2) okres od 1 stycznia do 28 czerwca 1992 r. ²⁾	133	266	399	532	665	798

¹⁾ W przypadku zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, kwota należności ulega proporcjonalnemu zmniejszeniu. Wysokość należności podlega zaokrągleniu w górę do pełnego złotego.

²⁾ Okres pracy od 1 czerwca do 28 czerwca 1992 r. równoznaczny jest z przepracowaniem jednego pełnego miesiąca.

2. Wysokość należności dla osób, o których mowa w art. 3 pkt 2:

a) dla osób, którym przysługiwał wzrost albo dodatek do emerytury lub renty w wysokości 15% podstawy wymiaru³⁾

Wiek uprawnionego w dniu 14 listopada 1991 r. (w latach)	Wysokość podstawy wymiaru przed rewaloryzacją w zł					
	do 100	100—150	150—200	200—250	250—300	300 i więcej
	Należność w zł					
do 54	2624	3830	5034	7115	8054	10019
55—64	2562	3545	4509	6279	7269	9275
65 i więcej	2311	2776	3762	5641	6064	7935

b) dla osób, którym przysługiwał wzrost albo dodatek do emerytury lub renty w wysokości 10% podstawy wymiaru³⁾

Wiek uprawnionego w dniu 14 listopada 1991 r. (w latach)	Wysokość podstawy wymiaru przed rewaloryzacją w zł					
	do 100	100—150	150—200	200—250	250—300	300 i więcej
	Należność w zł					
do 54	1670	2152	3022	4171	4893	6157
55—64	1610	2000	2868	4038	4749	5965
65 i więcej	1487	1739	2547	3527	4286	5237

c) dla osób, którym przysługiwał wzrost albo dodatek do emerytury lub renty inwalidzkiej w wysokości 5% podstawy wymiaru

Wiek uprawnionego w dniu 14 listopada 1991 r. (w latach)	Wysokość podstawy wymiaru przed rewaloryzacją w zł					
	do 100	100—150	150—200	200—250	250—300	300 i więcej
	Należność w zł					
do 54	811	1071	1663	2024	2496	3198
55—64	725	961	1346	1772	2174	2624
65 i więcej	659	774	1240	1709	1908	2340

d) dla osób, którym przysługiwał wzrost do renty rodzinnej w wysokości 15% podstawy wymiaru³⁾

Wiek uprawnionego w dniu 14 listopada 1991 r. (w latach)	Wysokość podstawy wymiaru przed rewaloryzacją w zł					
	do 100	100—150	150—200	200—250	250—300	300 i więcej
	Należność w zł					
do 8	1425	1853	2636	3420	4275	4988
9—16	926	1064	1463	1862	2394	2793
17—27	964	1309	1860	2411	2893	3444

e) dla osób, którym przysługiwał wzrost do renty rodzinnej w wysokości 10% podstawy wymiaru³⁾

Wiek uprawnionego w dniu 14 listopada 1991 r. (w latach)	Wysokość podstawy wymiaru przed rewaloryzacją w zł					
	do 100	100—150	150—200	200—250	250—300	300 i więcej
	Należność w zł					
do 8	926	1211	1781	2280	2850	3349
9—16	543	748	1029	1291	1630	1902
17—27	620	827	1240	1585	1929	2273

f) dla osób, które wskutek upływu okresu, na jaki przyznano rentę inwalidzką lub rentę rodzinną, utraciły prawo jej pobierania³⁾

Wysokość wzrostu (dodatek)	Należność w zł				
	Rok utraty prawa do pobierania renty				
	1992 r.	1993 r.	1994 r.	1995 r.	1996 r.
15%	281	721	1067	1323	1414
10%	146	374	554	686	734
5%	66	168	249	309	330

³⁾ W przypadku gdy do renty rodzinnej uprawnionych jest więcej niż jedna osoba, liczbę rekompensacyjnych świadectw udziałowych przypadających na to świadczenie ustala się według zasad korzystniejszych, a w przypadku, gdy do otrzymania świadectw uprawnionych jest kilka osób, wysokość należności dla każdej z osób podlega zaokrągleniu w górę do pełnego złotego.

3. Wysokość należności do celów, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy

Wyszczególnienie	Należność ⁴⁾
okres od 1 lipca 1991 r. do 31 grudnia 1991 r.	46
okres od 1 stycznia 1992 r. do 28 czerwca 1992 r.	58

⁴⁾ Za każdy przepracowany w pełnym wymiarze czasu pracy miesiąc. W przypadku zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, należność ulega proporcjonalnemu zmniejszeniu. Wysokość należności podlega zaokrągleniu w górę do pełnego złotego.

165

USTAWA

z dnia 6 marca 1997 r.

o przekazaniu środków na jednorazowe wyrównanie poziomu wynagrodzeń pracownikom szkół podstawowych.

Art. 1. Minister Finansów, w terminie do dnia 1 kwietnia 1997 r., przekaze gminom kwotę 66.646 tys. zł, przeznaczoną na sfinansowanie wypłat jednorazowego wyrównania poziomu wynagrodzeń pracownikom szkół podstawowych za drugie półrocze 1996 r., stanowiącą część subwencji na zadania oświatowe, o której mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o finansowaniu gmin (Dz. U. Nr 129, poz. 600, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 124, poz. 601 i Nr 154, poz. 794 oraz z 1996 r. Nr 149, poz. 704 i Nr 156, poz. 774).

Art. 2. Podziału kwoty wymienionej w art. 1 dokonana Minister Edukacji Narodowej według algorytmu, o którym mowa w art. 12a ust. 2 pkt 2 ustawy o finansowaniu gmin, uwzględniającego sposób podziału środków przeznaczanych na wyrównanie poziomu wynagrodzeń pracowników szkół podstawowych.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*